

zondag 6 juli 2025, 16:30 uur

Psalm 27: 1, 3

Gezang 239

Hebreeën 11: 1 - 3

Hebreeën 11: 8 - 16

Hebreeën 12: 1 - 2

Liedboek 728

Psalm 27: 7

Liedboek 978

Psalm 27: 1, 3

God is mijn licht, mijn heil: wie zou ik vrezen?

Hij is de HEER, die hulp verschaft in nood,
mijn vaste burcht, ik hoef niet bang te wezen.

Hij is 't die mij beveiligt voor de dood.

Toen bozen mij belaagden in hun haat,
bijna verslonden met hun leugenmond,
was God het zelf die mij terzijde stond.
Zij struikelden en vielen metterdaad.

Één ding blijf ik steeds van de HERE vragen,
één enkel ding, dat heel mijn hart begeert:

om in zijn tempel al mijn levensdagen
bij Hem te zijn, te wonen bij mijn HEER.

Daar in zijn huis, waar alles spreekt van Hem,
wil ik aanschouwen 's HEREN lieflijkheid,
zijn schone dienst, verricht in heiligheid.
Ik wil aandachtig luistren naar zijn stem.

Gezang 239

1. 'k Stel mijn vertrouwen
op de Heer mijn God.
want in zijn hand
ligt heel mijn levenslot.

Hebreeën 11: 1 - 3

Voorbeeldig geloof

11 ¹ Geloof is de zekerheid dat alles waarop we hopen werkelijkheid wordt, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien. ² Om hun geloof werden de mensen uit vroeger tijden geprezen. ³ Door geloof komen we tot het inzicht dat het heelal door het woord van God geordend is, dat dus het zichtbare is ontstaan uit het niet-zichtbare.

Hebreeën 11: 8 - 16

8 Door zijn geloof ging Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam op weg naar een plaats die hij als erfenis zou ontvangen, en hij ging op weg zonder te weten waarheen. 9 Door zijn geloof trok hij naar het land dat hem beloofd was maar hem nog niet toebehoorde. Samen met Isaak en Jakob, mede-erfgenamen van de belofte, woonde hij daar in tenten 10 omdat hij uitzag naar de stad met fundamenten, door God zelf ontworpen en gebouwd. 11 Door haar geloof ontving ook Sara, hoewel ze onvruchtbaar was gebleven en niet meer in de bloei van haar leven was, de kracht om een kind voort te brengen, en wel omdat ze vertrouwde op degene die de belofte had gedaan. 12 Zo bracht één man, wiens kracht al gestorven was, ontelbaar veel nakomelingen voort, zo veel als er sterren aan de hemel zijn en zand op het strand langs de zee.

13 Zij allen zijn in geloof gestorven; wat hun beloofd was hebben ze geen werkelijkheid zien worden, ze hebben slechts een glimp ervan begroet, en ze zeiden van zichzelf dat zij op aarde leefden als vreemdelingen en gasten. 14 Door zo te spreken lieten ze blijken op doorreis te zijn naar een vaderland. 15 En daarmee bedoelden ze niet het vaderland waaruit ze weggetrokken waren, anders waren ze daarheen wel teruggekeerd. 16 Nee, ze keken reikhalzend uit naar een beter vaderland: het hemelse. Daarom schaamt God zich er niet voor hun God genoemd te worden en heeft Hij voor hen een stad gereedgemaakt.

Hebreeën 12: 1 - 2

12 ¹ Nu wij door zo'n menigte geloofsgetuigen omringd zijn, moeten ook wij elke last van ons afwerpen, evenals de zonde waarin we steeds weer verstrikt raken, en vastberaden de wedstrijd lopen die voor ons ligt. ² Laten we daarbij de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooiër van ons geloof: met de vreugde voor ogen die voor Hem in het verschiet lag, heeft Hij het kruis verdragen en de schande ervan aanvaard, en heeft Hij zijn plaats ingenomen aan de rechterzijde van de troon van God.

Liedboek 728

De heiligen ons voorgedaan,
hebben hier niets verworven,
maar zijn aan 't einde van hun baan
als vreemdeling gestorven.
Maar zij geloofden dat Gods hand
die hen tot daar geleid had
in 't beter, hemels vaderland
een stad voor hen bereid had.
Geprezen zij zijn naam!
Hij deed hen veilig gaan!
Kom, zingen wij tesaam
met alle heiligen!

Zij trokken uit als Abraham,
door God de Heer geroepen
zonder te weten waar hij kwam,
om 't land van God te zoeken.
Zij zijn gestorven in zijn naam
en hebben niets geweten
dan dat Hij had gezegd: Ik schaam
mij niet uw God te heten.
Geprezen zij zijn naam!
Hij deed hen veilig gaan!
Kom, zingen wij tesaam
met alle heiligen!

Die van de aarde vrijgekocht
nu rusten van hun werken,
zij spreken en getuigen nog
om ons geloof te sterken,
dat wij omgeven door de wolk
de weg ten einde lopen,
één met het heilig trekkend volk
in liefde en in hope.
Geprezen zij zijn naam!
Hij doet ons veilig gaan!
Kom, zingen wij tesaam
met alle heiligen!

Psalm 27: 7

Zo ik niet had geloofd dat in dit leven
mijn ziel Gods gunst en hulp genieten zou,
mijn God, waar was mijn hoop, mijn moed gebleven?
Ik was vergaan in al mijn smart en rouw.
Maar door Gods trouw keert mijn vertrouwen weer;
in zwakheid wordt des HEREN kracht volbracht.
Betoon u sterk, houd moed, geloof en wacht.
Wacht dan, ja wacht, verlaat u op de HEER!

Liedboek 978

Aan U behoort, o Heer der heren,
de aarde met haar wel en wee,
de steile bergen, koele meren,
het vaste land, de onzekere zee.
Van U getuigen dag en nacht.
Gij hebt ze heerlijk voortgebracht.

Gij roept het jonge leven wakker,
een tuin bloeit rond het open graf.
Er ruisen halmen op de akker
waar zich het zaad verloren gaf.
En vele korrels vormen saam
een kostbaar brood in uwe naam.

Gij hebt de bloemen op de velden
met koninklijke pracht bekleed.
De zorgeloze vogels melden
dat Gij uw schepping niet vergeet.
't Is alles een gelijkenis
van meer dan aards geheimenis.

Laat dan mijn hart U toebehoren
en laat mij door de wereld gaan
met open ogen, open oren
om al uw tekens te verstaan.
Dan is het aardse leven goed,
omdat de hemel mij begroet.